

в Циганската кория. В местността Гичитя водите на „Селски дол“ се вливат в Долната река (Д. Константинов. Жеравна..., с. 12, 130, 414; А. Нягулова. Родовата памет..., с. 17, 44, 63, 103-104, 183).

¹⁰³ Данаил Г. Добрев - син на Радка Д. Стоянова († 1883) и Георги Добрев.

¹⁰⁴ Катя (Екатерина) В. Стоянова (1 ноем. 1877 - 26 ян. 1956) - първородна дъщеря на В. Д. Стоянов (вж. НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 277, л. 1-12). Завършва I девическа гимназия в София. От дете учи пиано при Олга Крушева. По-късно се усъвършенства като частна ученичка на Мария Гьотце - вокален педагог в Дрезден и завършва художествено пеене и пиано в Дрезденската кралска консерватория (1894-99). След завръщането си в България (1899) работи като преподавател по музика във II Софийска девическа гимназия (1899-1905, 1907-21). През 1905-07 г. специализира оперно и драматическо изкуство в Мюнхен и Виена. Оперна певица (мецосопран) при „Българската оперна дружба“ в София (1913-15, 1917-21), член на Българското музикално дружество, ръководител на дамския хор при читалище „Славянска беседа“. Една от основателките на Българското музикално училище и преподавател в него през 1904-05 г. (прераснало в Средно музикално училище през 1912 и в Музикална академия през 1922). Дебютира на 7 апр. 1913 г. в ролята на Кармен от едноименната опера на Жорж Бизе. Изнася над 260 благотворителни и други концерти в България (София, Кюстендил, Видин, Плевен, Русе, Свищов, Поморие и др.) и в чужбина (Иstanbul, Дрезден, Грац и другаде). Сред по-известните оперни постановки, в които участва са „Кармен“ от Ж. Бизе, „Аида“ и „Трубадур“ от Дж. Верди, „Психея“ от Вулпе, „Продадена невеста“ от Б. Сметана, „Евгений Онегин“ от П. И. Чайковски и др. От 1948 г. е народен пенсионер. Вж. НА-БАН, ф. 208к, оп. 1, а.е. 1, л. 1-4; Енциклопедия на българската музикална култура. С., 1967, с. 412; Енциклопедия „България“. Т. VI. С., 1988, 494-495. Буди недоумение фактът, че в Енциклопедия на българската музикална култура. С., 1967 и в биографичната справка към архивния фонд на Катя В. Стоянова в НА-БАН нейната пряка родствена връзка с Васил Д. Стоянов не само не е указана, но се и твърди, че е дъщеря на „любители-музиканти“ от Болград.

¹⁰⁵ Тъй като през 1878-79 г. В. Д. Стоянов е ангажиран служебно в София и Варна, а съпругата му Олимпиада и дъщеря му Катя (Екатерина) остават в Болград (след 1878 г. - в Южна Русия), през август 1878 г. Гана Д. Стоянова отива в неговия дом като тяхна домашна помощница. Вж. писмата от Олимпиада Ив. Стоянова до В. Д. Стоянов в София (Болград, 27 авг. 1878 и 15 февр. 1880). - НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 277, л. 3-4, 9-10; писмата от В. Д. Стоянов до Олимпиада Ив. Стоянова в Болград (София, 19 окт. 1879, Варна 3 апр. 1880). - Пак там, а.е. 865, л. 2-14, 44-46.

¹⁰⁶ Става дума за Иван В. Стоянов (30 окт. 1879 - 14 апр. 1880) - първороден син на В. Д. Стоянов, кръстен на дядо си по майчина линия Иван Т. Войников, починал скоро след раждането. Вж. писмата от Олимпиада Ив. Стоянова до В. Д. Стоянов в София (Болград, 16 дек. 1879, 15 февр., 14 март и 22 апр. 1880). - НА - БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 277, л. 5-6, 9-10, 11-12, 17-18, 21; писмата от В. Д. Стоянов до Олимпиада Ив. Стоянова в